ANEXĂ

NORME privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule

PARTEA I

Contractul de asigurare de răspundere civilă pentru prejudicii produse terţilor şi autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării RCA

TITLUL I

Prevederi introductive

Art. 1. - (1) În conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările şi reasigurările în România, cu modificările şi completările ulterioare, asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul României acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule, de care asiguraţii răspund delictual faţă de terţe persoane. Nu intră sub incidenţa asigurării răspunderea decurgând din executarea unui contract de transport de bunuri efectuat cu titlu oneros.

(2) Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule acoperă răspunderea civilă delictuală a proprietarului sau a utilizatorului unui vehicul pentru prejudiciile produse unei terţe părţi prin intermediul vehiculului.

(3) Condiţiile contractuale pentru asigurarea obligatorie RCA sunt reglementate de prevederile Legii nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, şi de prezentele norme.

Art. 2. - În înţelesul prezentelor norme, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. teritoriu în care staţionează în mod obişnuit vehiculul reprezintă:

a) teritoriul statului în care vehiculul este înmatriculat/înregistrat permanent ori temporar;

b) teritoriul statului în care s-a eliberat vehiculului un semn distinctiv, în situaţiile în care nu se solicită înmatricularea/înregistrarea unui anumit tip de vehicul, dar vehiculul respectiv primeşte un semn distinctiv similar numărului de înmatriculare/înregistrare sau unei poliţe de asigurare de răspundere civilă auto;

c) teritoriul statului în care proprietarul sau utilizatorul vehiculului este rezident permanent, în cazurile în care pentru anumite tipuri de vehicule nu se solicită plăcuţă de înmatriculare/înregistrare ori nu se atribuie un alt semn distinctiv;

d) teritoriul statului în care s-a produs accidentul, în cazurile în care vehiculele care au fost implicate într-un accident nu au număr de înmatriculare/înregistrare sau acesta nu corespunde ori nu mai corespunde vehiculului respectiv, în scopul stabilirii despăgubirilor, conform prevederilor prezentelor norme;

2. proprietar/coproprietar al vehiculului - persoana fizică sau juridică înscrisă în documentele de identitate ale vehiculului sau în alte înscrisuri doveditoare ale dreptului de proprietate;

3. utilizator al vehiculului - persoana fizică sau juridică căreia, în baza unui contract încheiat cu proprietarul/coproprietarul, i s-a atribuit pe o anumită perioadă dreptul de folosinţă a unui vehicul;

4. poliţă de asigurare RCA - forma scrisă a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule;

5. vignetă - autocolantul care se aplică pe parbrizul vehiculului în loc vizibil din exterior, eliberat împreună cu poliţa de asigurare RCA;

6. emitere electronică - subscrierea poliţei RCA simultan cu înregistrarea şi stocarea instantanee în sistemul informatic al asigurătorului a datelor cuprinse în poliţă;

7. bonus-malus - sistem prin care asiguratul/utilizatorul se încadrează în una dintre clasele de bonus (ceea ce conduce la reducerea primei de asigurare) sau în una dintre clasele de malus (ceea ce conduce la majorarea primei de asigurare), în funcţie de istoricul de daunalitate realizat de asigurat/utilizator în perioada de referinţă.

TITLUL II

Autorizarea asigurătorilor şi condiţii privind practicarea asigurării obligatorii RCA

Art. 3. - (1) Asigurătorii pot practica asigurarea obligatorie RCA dacă sunt autorizaţi pentru desfăşurarea activităţii de asigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare, şi îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii speciale:

a) sunt autorizaţi pentru subscrierea riscurilor de răspundere civilă a vehiculelor, prevăzute la lit. B clasa 10 din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

b) dispun de un reprezentant de despăgubiri în fiecare stat situat în limitele teritoriale de acoperire a asigurării RCA, definite la art. 1^1 pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral;

c) dispun de o reţea teritorială formată din cel puţin o unitate, sucursală ori agenţie, înregistrată la oficiul registrului comerţului, în fiecare judeţ şi în municipiul Bucureşti, cu excepţia judeţului Ilfov, atât pentru activitatea de contractare a asigurării, cât şi pentru cea de constatare şi lichidare a daunelor pentru vehicule;

d) în cadrul fiecărei unităţi şi subunităţi dispun de personal specializat pentru activitatea de constatare şi de lichidare a daunelor auto şi efectuează plăţi de despăgubiri în fiecare judeţ şi în municipiul Bucureşti, cu excepţia judeţului Ilfov;

e) dispun, atât pentru sediul central, cât şi pentru subunităţi, de o dotare cu tehnică de calcul şi software adecvate şi de personal care să permită contractarea asigurării RCA, ţinerea unor evidenţe detaliate privind încheierea, derularea şi încetarea asigurării RCA şi transmiterea în format electronic a acestor informaţii către baza de date CEDAM;

f) desfăşoară activitatea privind încheierea asigurării obligatorii RCA prin intermediari numai la:

- sediile principale sau secundare ale brokerilor de asigurare şi/sau de reasigurare ori, după caz, ale asistenţilor în brokeraj persoane juridice;

- sediile principale sau secundare ale asiguraţilor ori ale potenţialilor asiguraţi persoane juridice;

- domiciliul sau, după caz, reşedinţa asiguraţilor ori a potenţialilor asiguraţi persoane fizice;

- domiciliul sau, după caz, reşedinţa asistenţilor în brokeraj persoane fizice;

- sediile principale sau secundare ale asigurătorilor;

g) deţin un program de reasigurare care garantează o reţinere proprie prudenţială;

h) sunt membri ai Biroului Asigurătorilor de Autovehicule din România (BAAR), precum şi ai Asociaţiei "Fondul de protecţie a victimelor străzii".

(2) Condiţiile pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, prevăzute la alin. (1), trebuie îndeplinite pe toată perioada de valabilitate a autorizării de către asigurătorii autorizaţi pentru practicarea acestei asigurări.

(3) Asigurătorii care au fost autorizaţi să practice asigurarea obligatorie RCA îşi asumă răspunderea pentru toate poliţele RCA şi pentru toate erorile sau omisiunile apărute la emiterea poliţelor de asigurare RCA fie direct, fie prin intermediarii în asigurări.

Art. 4. - (1) În vederea autorizării pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, asigurătorii solicitanţi trebuie să depună o cerere la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, împreună cu o documentaţie care cuprinde următoarele:

a) documentaţia din care să rezulte îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a);

b) lista reprezentanţilor de despăgubiri prevăzuţi la art. 3 alin. (1) lit. b);

c) lista unităţilor teritoriale ale asigurătorului unde acesta desfăşoară activităţile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) şi d), însoţită de actele doveditoare, eliberate de oficiul registrului comerţului, care atestă existenţa acestor unităţi teritoriale;

d) lista sediilor aparţinând persoanelor juridice cu care asigurătorul are încheiate contracte de mandat pentru desfăşurarea activităţii de contractare a asigurării, însoţită de actele doveditoare, eliberate de oficiul registrului comerţului, care atestă existenţa acestor unităţi teritoriale;

e) lista personalului specializat în activitatea de constatare şi lichidare a daunelor auto, structura de lucru necesară efectuării plăţilor de despăgubiri, precum şi alte informaţii utile, centralizate, conform modelului prezentat în anexa nr. 4, pentru fiecare unitate teritorială, sub semnătura conducătorului societăţii;

f) declaraţia conducătorului societăţii, precum şi a conducătorului compartimentului de specialitate cu privire la îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e), iar în cazurile în care activitatea de contractare a asigurării obligatorii RCA se desfăşoară şi prin intermediari autorizaţi, documentaţia va cuprinde, în completare, şi copiile declaraţiilor intermediarilor privind îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e), pentru zonele în care asigurătorul nu deţine unităţi proprii;

g) nota de fundamentare, care să cuprindă în mod obligatoriu tarifele de primă pentru primii 2 ani şi metodele actuariale de calcul utilizate pentru stabilirea tarifelor de primă, potrivit prevederilor art. 21, precum şi o estimare a indicatorilor specifici pentru o perioadă de 5 ani;

h) declaraţia conducătorului societăţii privind îndeplinirea condiţiilor necesare respectării prevederilor art. 20 alin. (5).

(2) Asigurătorul cu sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene se consideră autorizat pentru practicarea asigurării obligatorii RCA pe teritoriul României de la data la care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor îi transmite notificarea primită de la autoritatea competentă a statului membru în care se află sediul social.

(3) Asigurătorii RCA au obligaţia de a comunica Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor orice modificare şi/sau completare a informaţiilor transmise potrivit alin. (1), în termen de 30 de zile de la data modificării sau completării.

Art. 5. - (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide acordarea autorizaţiei pentru practicarea asigurării obligatorii RCA în urma analizei documentelor depuse, precum şi a analizei indicatorilor care atestă faptul că asigurătorul poate gestiona această formă de asigurare în condiţii compatibile cu reglementările privind practica prudenţială.

(2) Autorizaţia poate fi retrasă sau suspendată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în condiţiile legii.

Art. 6. - (1) Asigurătorii RCA au obligaţia de a transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 30 de zile de la data autorizării, următoarele documente:

a) dovada raporturilor juridice de reasigurare;

b) copie a mandatului BAAR pentru eliberarea de cărţi verzi, în calitate de membru al biroului naţional;

c) copie a documentului care atestă afilierea la Asociaţia "Fondul de protecţie a victimelor străzii".

(2) Asigurătorii RCA au obligaţia de a transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copia actului adiţional care modifică şi/sau completează contractul de reasigurare transmis potrivit alin. (1) lit. a), în termen de 30 de zile de la data modificării sau completării.

(3) Asigurătorii RCA care au notificat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor desfăşurarea activităţii de asigurare de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia de a-şi desfăşura activitatea cu respectarea prevederilor legale naţionale ale ţărilor respective.

(4) Asigurătorii care au dreptul de a practica asigurarea obligatorie RCA pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire şi a libertăţii de a presta servicii, îşi desfăşoară activitatea cu respectarea prevederilor prezentelor norme.

Art. 7. - (1) În aplicarea prevederilor art. 53 din Legea nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale art. 5 lit. c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare, având în vedere elaborarea şi publicarea prezentelor norme, gestionarea programului de monitorizare a activităţii asigurătorilor care practică această asigurare, dezvoltarea şi întreţinerea bazei de date CEDAM, precum şi pentru protejarea corespunzătoare a intereselor asiguraţilor, se prelevă o cotă procentuală de 1,00% din volumul primelor de asigurare brute încasate lunar pentru asigurarea obligatorie RCA.

(2) Sumele determinate prin aplicarea cotei procentuale de 1,00% asupra volumului lunar al primelor de asigurare brute încasate se virează în fiecare lună, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, în contul

Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Taxele datorate se stabilesc la nivelul leului, fără subdiviziuni, prin rotunjire la un leu pentru fracţiunile de peste 50 de bani inclusiv şi prin neglijarea fracţiunilor de până la 49 de bani inclusiv.

(3) Cota procentuală menţionată la alin. (1) şi (2) poate fi modificată în funcţie de realizarea obiectivelor prevăzute mai sus.

Art. 8. - (1) Asigurătorii RCA au obligaţia de a întocmi evidenţe lunare privind asigurarea obligatorie RCA, potrivit structurii tarifelor de prime prezentate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Concomitent cu virarea sumelor datorate, asigurătorii RCA vor transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, atât în scris, cât şi în format electronic, raportările elaborate în baza evidenţelor menţionate la alin. (1), potrivit modelelor prezentate în anexele nr. 5, 6, 7 şi 8.

(3) În cazul transmiterii unor situaţii rectificative pentru anexa nr. 7, acestea se vor face în forma prevăzută în anexa nr. 7a).

Art. 9. - (1) Pentru activitatea de constatare şi lichidare a daunelor auto, asigurătorii RCA au obligaţia de a dispune de personal specializat, împuternicit pentru a acţiona în numele asigurătorului cu care are încheiat contractul de muncă.

(2) Asigurătorii RCA au obligaţia de a publica pe site şi de a actualiza periodic toate datele necesare, care să le permită persoanelor prejudiciate accesul direct la informaţiile privind procedura de avizare şi constatare a daunelor, precum şi informaţii privind personalul cu atribuţii în constatarea şi lichidarea daunelor.

Art. 10. - (1) Asigurătorii emitenţi de poliţe de asigurare RCA pentru vehiculele înmatriculate sau înregistrate în România au obligaţia de a transmite către baza de date CEDAM informaţii complete privind poliţele de asigurare RCA încheiate direct sau prin intermediari.

(2) Asigurătorii RCA sunt obligaţi să transmită către baza de date CEDAM prin sistem informatic, utilizând un mediu de comunicare electronică, toate informaţiile privind încheierea asigurării obligatorii RCA şi data de încetare a valabilităţii sau de reziliere a documentelor de asigurare, precum şi informaţii cu privire la daunele

înregistrate în baza poliţelor de asigurare RCA ca urmare a unor evenimente produse pe parcursul derulării contractului de asigurare.

Art. 11. - (1) Asigurătorul RCA este obligat să numească reprezentanţi de despăgubiri în fiecare stat membru, cu excepţia statului membru în care a obţinut autorizaţia pentru practicarea asigurării de răspundere civilă a vehiculelor. Reprezentantul de despăgubiri are sediul în statul unde a fost numit, în cazul în care este persoană juridică, sau este rezident ori se stabileşte în statul membru în care este numit, în cazul în care este persoană fizică.

(2) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu reprezintă înfiinţarea unei filiale a asigurătorului RCA.

Art. 12. - (1) Reprezentantul de despăgubiri este împuternicit să instrumenteze daunele în numele şi în contul asigurătorului RCA şi să reprezinte asigurătorul RCA. În acest scop, reprezentantul de despăgubiri întocmeşte dosarul de daună şi ia toate măsurile necesare pentru soluţionarea cererilor de despăgubire pretinse de partea prejudiciată, pentru prejudiciile cauzate în urma unui accident, drept consecinţă a utilizării vehiculului:

a) pentru care asigurarea de răspundere civilă a fost emisă de către un asigurător ori de filiala acestuia în alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau îşi are sediul;

b) care provine din alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau îşi are sediul; şi

c) pentru prejudiciul produs în alt stat membru decât cel în care partea prejudiciată este rezidentă sau îşi are sediul.

(2) Reprezentantul de despăgubiri poate acţiona pentru mai mulţi asigurători RCA.

Art. 13. - (1) Reprezentantul de despăgubiri trebuie să fie autorizat să reprezinte asigurătorul RCA cu puteri depline, inclusiv cu drept de dispoziţie în faţa părţii prejudiciate, să i se atribuie competenţa necesară pentru a răspunde pretenţiilor de despăgubire justificate ale părţii prejudiciate şi să fie apt să examineze cazul în limba oficială a statului membru în care partea prejudiciată este rezidentă sau îşi are sediul.

(2) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu exclude dreptul părţii prejudiciate de a institui proceduri directe împotriva persoanei care a cauzat prejudiciul sau a asigurătorului acesteia, după caz.

Art. 14. - (1) Asigurătorul RCA este obligat să informeze Asociaţia "Fondul de protecţie a victimelor străzii" cu privire la numele şi prenumele, data naşterii şi adresa ori punctul de lucru ale reprezentantului de despăgubiri, în cazul în care acesta este reprezentat de o persoană fizică, sau cu privire la denumire şi sediu, în cazul în care este reprezentat de o persoană juridică, precum şi cu privire la toate modificările în privinţa reprezentantului, în termen de 7 zile de la numire ori de la producerea modificărilor respective.

(2) Asociaţia "Fondul de protecţie a victimelor străzii" va înainta imediat aceste informaţii centrelor de informare naţionale din statele membre.

TITLUL III
Contractul de asigurare

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 15. - (1) Se consideră că un vehicul este asigurat dacă proprietarul sau utilizatorul acestuia are încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, cu valabilitate în limitele teritoriale prevăzute la art. 1^1 pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral, denumit în continuare asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto sau asigurarea obligatorie RCA.

(2) Contractul de asigurare RCA se încheie cu un asigurător care are dreptul de a practica pe teritoriul României asigurarea obligatorie RCA.

Art. 16. - (1) La încheierea asigurării obligatorii RCA pentru un vehicul aflat în evidenţa autorităţii de înmatriculare sau, după caz, de înregistrare din România, asigurătorul este obligat să emită asiguratului poliţa de asigurare obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor, denumită în continuare poliţa de asigurare RCA, împreună cu vigneta şi documentul internaţional de asigurare.

(2) În baza unui act adiţional, contractul de asigurare RCA poate cuprinde clauze suplimentare, în condiţiile în care acestea nu reduc sau nu restricţionează drepturile unei părţi prejudiciate ce decurg din asigurarea obligatorie RCA sau nu contravin prevederilor legale.

Art. 17. - (1) Dovada existenţei asigurării obligatorii RCA, în cazul controalelor efectuate de autorităţile abilitate, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, o constituie:

- poliţa de asigurare RCA emisă de asigurătorul RCA, pentru perioada de valabilitate înscrisă, precum şi vigneta aplicată pe parbrizul vehiculului în loc vizibil din exterior pentru vehiculele înmatriculate sau înregistrate în România;

- documentul internaţional de asigurare;

- documentele internaţionale de asigurare de răspundere civilă a vehiculelor, eliberate de asigurători RCA din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României şi numai pentru perioada menţionată în acestea, sau poliţa de asigurare de frontieră pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în afara Spaţiului Economic European şi a Confederaţiei Elveţiene.

(2) Pentru vehiculele care staţionează în mod obişnuit într-un stat membru, plăcuţele de înmatriculare atestă că biroul naţional din statul membru este garant al plăţii despăgubirii către persoana prejudiciată într-un accident de vehicul.

(3) În cazul controalelor efectuate de autorităţile abilitate, proprietarii sau utilizatorii vehiculelor înmatriculate ori înregistrate, care staţionează în mod obişnuit pe teritoriul României, au obligaţia să prezinte poliţa de asigurare RCA valabilă sau, în afara teritoriului României, documentul internaţional de asigurare.

(4) Asigurătorii RCA sunt obligaţi să confirme valabilitatea poliţelor RCA şi să comunice copii ale acestor poliţe la solicitarea instanţelor de judecată şi a altor autorităţi

publice, a regiilor autonome, la solicitarea asigurătorilor care s-au subrogat în drepturile persoanei păgubite, precum şi la solicitarea altor persoane fizice şi juridice.

Art. 18. - (1) Documentul de asigurare obligatorie RCA eliberat de un asigurător RCA în schimbul unei prime plătite de proprietarul sau utilizatorul unui vehicul garantează, pentru perioada de valabilitate înscrisă, despăgubirea prejudiciilor provocate prin accidente de vehicule produse în limitele teritoriale de acoperire, în conformitate cu prevederile prezentelor norme sau cu dispoziţiile legislaţiei privind asigurarea obligatorie RCA, în vigoare la data accidentului, ale statului în care acesta s-a produs.

(2) În limitele teritoriale de acoperire a asigurării obligatorii RCA se garantează, pe baza aceleiaşi prime, acoperirea prejudiciilor în conformitate cu legislaţia în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de vehicul şi cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislaţia respectivă şi cel prevăzut în contractul de asigurare.

(3) În cazul prejudiciului produs unui cetăţean al unui stat membru prin utilizarea unui vehicul staţionat în mod obişnuit pe teritoriul României, în timpul deplasării sale între două state membre în care este valabil Tratatul privind instituirea Comunităţii Economice Europene, dacă nu există birou naţional responsabil pentru teritoriul traversat şi pe care s-a produs prejudiciul, se vor aplica prevederile prezentelor norme sau ale legislaţiei statului în care îşi are sediul asigurătorul emitent al poliţei de asigurare RCA.

Art. 19. - Asigurarea obligatorie RCA se încheie pe perioadă determinată:

a) anual ori semestrial, pentru vehiculele înmatriculate ori înregistrate în România, după caz;

b) pe perioada de valabilitate a autorizaţiei provizorii de circulaţie, pentru vehiculele care se înmatriculează sau se înregistrează provizoriu;

c) pe perioada înmatriculării/înregistrării temporare, dar nu mai mult de 15 luni;

d) pe o perioadă de maximum 30 de zile de la data dobândirii proprietăţii, dovedită cu documente justificative, pentru vehicule înmatriculate/înregistrate în alte state membre, pentru care se solicită asigurarea în vederea înmatriculării/înregistrării în România;

e) pe perioade de câte o lună, dar nu mai mult de 3 luni, pentru vehicule înmatriculate/înregistrate în state terţe, pentru care se solicită asigurarea în vederea înmatriculării/înregistrării în România.

Art. 20. - (1) Poliţa de asigurare RCA conţine în mod obligatoriu informaţii despre: părţile implicate în contract, perioada de valabilitate a asigurării, limitele maxime de despăgubire stabilite de asigurător, prima de asigurare, clasa bonus-malus şi numărul de înmatriculare/înregistrare ori numărul de identificare al vehiculului, precum şi statele în care acest document are valabilitate.

(2) Forma şi conţinutul poliţei de asigurare RCA, precum şi documentul internaţional de asigurare sunt prevăzute în anexele nr. 1 a) şi 1 b).

(3) Vignetele vor fi executate prin Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. şi vor avea forma şi conţinutul prevăzute în anexa nr. 2.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va aloca fiecărui asigurător nou-autorizat o serie unică, prin tragere la sorţi, la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, care va fi menţionată pe poliţele de asigurare RCA şi pe vignetă, cu respectarea întocmai a prevederilor alin. (1).

(5) Poliţele de asigurare RCA se emit în sistem electronic.

Art. 21. - (1) Asigurătorii RCA au obligaţia de a stabili tarifele de primă pentru fiecare categorie de vehicule, pe perioade de un an, calculate pe baze actuariale pentru limitele de despăgubire stabilite în baza prevederilor art. 24, astfel încât să garanteze permanent îndeplinirea obligaţiilor ce decurg din încheierea contractelor de asigurare RCA, constituirea rezervelor tehnice prevăzute în legislaţia în vigoare şi plata contribuţiilor către fondurile stabilite în conformitate cu legislaţia în vigoare, precum şi acoperirea cheltuielilor de achiziţie şi de administrare.

(2) Sistemul de corectare a primei de asigurare de bază va permite acordarea unor reduceri cumulate/succesive până la un nivel de maximum 25%, cu excepţia reducerilor acordate pensionarilor şi persoanelor cu deficienţe locomotorii, precum şi a celor stabilite prin sistemul bonus-malus, descris în prezentele norme.

(3) Limitele de despăgubire stabilite de către fiecare asigurător RCA, precum şi tarifele de primă stabilite conform alin. (1) şi (2) se notifică Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cel târziu cu 30 de zile înainte de începerea perioadei în care acestea pot fi

practicate, împreună cu întregul calcul actuarial ce a stat la baza stabilirii tarifelor primelor de asigurare, inclusiv datele statistice pe care s-a bazat acest calcul, precum şi o declaraţie a actuarului responsabil pentru calculul primei de asigurare cu privire la corectitudinea acestuia, însuşită şi semnată de conducătorul societăţii. Calculul actuarial trebuie să conţină prima de risc, incluzând estimarea frecvenţei daunei şi a daunei medii, pentru fiecare categorie de risc pentru care este calculat tariful de primă.

(4) Tarifele notificate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să conţină primele de asigurare de bază, stabilite de către asigurător, pe categorii de vehicule, precum şi întregul sistem de corectare a primei de asigurare de bază în funcţie de propriile criterii stabilite pentru creşterea/descreşterea primelor de asigurare.

(5) Nerespectarea de către asigurătorii RCA şi de către intermediarii în asigurări a prevederilor prezentului articol se va sancţiona cu retragerea autorizaţiei de a practica asigurarea obligatorie RCA pentru asigurători şi retragerea autorizaţiei de funcţionare a intermediarilor, conform art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi normelor emise în aplicarea acestei legi.

(6) Tarifarea asigurărilor RCA trebuie să conţină sistemul bonus-malus. Criteriile de aplicare pentru sistemul bonus-malus sunt cele menţionate în titlul IV.

Art. 22. - (1) Asigurătorii RCA au obligaţia de a asigura accesul potenţialilor clienţi la tarifele de primă practicate pe site-ul fiecărui asigurător RCA, la sediul social al acestuia, precum şi la unităţile teritoriale.

(2) Asigurătorii RCA nu pot practica tarife de primă diferite de cele notificate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 23. - (1) Prima de asigurare se calculează pentru un întreg an de subscriere, potrivit tarifelor de primă anuale practicate de asigurător, aferente perioadei de valabilitate a poliţei de asigurare RCA.

(2) Prima anuală de asigurare se calculează prin însumarea primelor lunare aferente fiecărei luni de valabilitate a poliţei de asigurare RCA, prima lunară fiind calculată ca raport de 1/12 din tariful anual de primă practicat. Perioada mai mare sau egală cu 15 zile calendaristice se consideră lună întreagă.

Art. 24. - (1) Asigurătorii RCA au obligaţia de a stabili limite de despăgubire, care nu pot fi mai mici decât limitele de despăgubire stabilite de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Limitele de despăgubire stabilite de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sunt:

a) pentru pagubele materiale produse în unul şi acelaşi accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabileşte, pentru accidente produse în anul 2011, la un nivel de 750.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieţei valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Naţională a României. Pentru accidente produse începând cu anul 2012, limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabileşte la un nivel de 1.000.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieţei valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Naţională a României;

b) pentru vătămări corporale şi decese, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial produse în unul şi acelaşi accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabileşte, pentru accidente produse în anul 2011, la un nivel de 3.500.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieţei valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Naţională a României. Pentru accidente produse începând cu anul 2012, limita de despăgubire pentru aceste riscuri se stabileşte la un nivel de 5.000.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieţei valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Naţională a României.

Art. 25. - În cazul în care în unul şi acelaşi eveniment au fost prejudiciate mai multe persoane şi valoarea totală a prejudiciilor depăşeşte limitele de despăgubire specificate în poliţa RCA, despăgubirea va fi stabilită în funcţie de cota-parte din valoarea prejudiciului ce revine fiecărei persoane îndreptăţite la despăgubire pentru prejudiciile suferite în acelaşi accident.

CAPITOLUL II

Riscurile acoperite şi excluderile

Art. 26. - (1) Asigurătorul RCA are obligaţia de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretenţiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăşi limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condiţiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliţei de asigurare RCA, se acordă despăgubiri în formă bănească pentru:

a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;

b) pagube materiale;

c) pagube reprezentând consecinţa lipsei de folosinţă a vehiculului avariat;

d) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana prejudiciată.

(2) Indiferent de locul în care s-a produs accidentul de vehicul - pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulaţiei publice, în incinte şi în orice alte locuri, atât în timpul deplasării, cât şi în timpul staţionării vehiculului asigurat, asigurătorul RCA acordă despăgubiri până la limita de despăgubire prevăzută în poliţa de asigurare RCA pentru:

1. prejudiciul produs de dispozitivele sau instalaţiile cu care a fost echipat vehiculul, inclusiv pentru prejudiciul produs din cauza desprinderii accidentale a remorcii, semiremorcii ori a ataşului tractat de vehicul;

2. prejudiciul produs din culpa conducătorului vehiculului asigurat, inclusiv în cazurile în care la data accidentului conducătorul vehiculului:

- a condus vehiculul fără consimţământul explicit sau implicit al asiguratului;

- nu este titularul unui permis care să îi dea dreptul să conducă vehiculul respectiv;

- nu a respectat obligaţiile legale de ordin tehnic cu privire la starea şi siguranţa vehiculului respectiv;

3. prejudiciul produs prin fapta lucrului, când prejudiciul îşi are cauza în însuşirile, acţiunea sau inacţiunea vehiculului, prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea vehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanţelor, materialelor sau a obiectelor transportate;

4. cazul în care persoanele care solicită despăgubiri pentru vătămări corporale sunt membri ai familiei asiguratului, conducătorului auto sau ai oricărei altei persoane a cărei răspundere civilă este angajată într-un accident de vehicul;

5. prejudiciile provocate terţilor, drept consecinţă a deschiderii uşilor vehiculului, în timpul mersului sau atunci când vehiculul este oprit ori staţionează, de către pasagerii acestuia, fără asigurarea că nu se pune în pericol siguranţa deplasării celorlalţi participanţi la trafic.

Art. 27. - Asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru:

1. cazurile în care proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului vinovat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

a) într-un caz de forţă majoră;

b) din culpa exclusivă a persoanei prejudiciate;

c) din culpa exclusivă a unei terţe persoane, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 26 alin. (2) pct. 5;

2. prejudiciile suferite de conducătorul vehiculului răspunzător de producerea accidentului;

3. următoarele situaţii:

a) prejudiciile au fost produse bunurilor aparţinând persoanelor fizice sau persoanelor juridice, dacă au fost provocate de un vehicul asigurat RCA, aflat în proprietatea sau utilizat de aceeaşi persoană fizică sau juridică şi care este condus de un prepus al aceleiaşi persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică;

b) bunul avariat şi vehiculul asigurat fac parte din patrimoniul comun al soţilor;

c) bunul avariat este utilizat de proprietarul vehiculului asigurat, care a produs dauna;

4. prejudiciile cauzate în situaţiile în care nu se face dovada valabilităţii la data accidentului a asigurării obligatorii RCA sau asigurătorul RCA nu are răspundere;

5. partea din prejudiciu care depăşeşte limitele de despăgubire stabilite prin poliţa de asigurare RCA, produs în unul şi acelaşi accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate şi de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului;

6. amenzile de orice fel şi cheltuielile penale la care ar fi obligat proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului;

7. cheltuielile făcute în procesul penal de proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluţionat şi latura civilă;

8. sumele pe care conducătorul vehiculului răspunzător de producerea prejudiciului este obligat să le plătească proprietarului sau utilizatorului care i-a încredinţat vehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui vehicul;

9. prejudiciile produse bunurilor transportate, dacă între proprietarul sau utilizatorul vehiculului care a produs accidentul ori conducătorul auto răspunzător şi persoanele prejudiciate a existat un raport contractual la data producerii accidentului;

10. prejudiciile produse persoanelor sau bunurilor aflate în vehiculul cu care s-a produs accidentul, dacă asigurătorul poate dovedi că persoanele prejudiciate ştiau că vehiculul respectiv era furat;

11. prejudiciile produse de dispozitivele sau de instalaţiile montate pe vehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje ori instalaţii de lucru;

12. prejudiciile produse prin accidente survenite în timpul operaţiunilor de încărcare şi de descărcare, acestea constituind riscuri ale activităţii profesionale;

13. prejudiciile produse ca urmare a transportului de produse periculoase: radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corozive, combustibile, care au determinat sau au agravat producerea prejudiciului;

14. prejudiciile cauzate prin utilizarea unui vehicul în timpul unui atac terorist sau război, dacă evenimentul are directă legătură cu respectivul atac sau război;

15. pretenţiile ca urmare a diminuării valorii bunurilor după reparaţie.

Art. 28. - (1) În situaţia în care persoana prejudiciată a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ţinut

răspunzător numai pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă - culpa comună. În astfel de situaţii întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea constatată prin orice mijloc de probă.

(2) În situaţia în care nu se poate stabili întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părţilor implicate în accident, fiecare parte având dreptul la despăgubire în proporţia în care nu s-a făcut răspunzătoare de producerea accidentului.

CAPITOLUL III

Perioada de valabilitate a asigurării de răspundere civilă a vehiculelor

Art. 29. - (1) Răspunderea asigurătorului RCA începe:

a) din ziua următoare celei în care expiră valabilitatea poliţei de asigurare anterioare, pentru asiguratul care îşi îndeplineşte obligaţia încheierii asigurării cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a acesteia;

b) din ziua următoare celei în care s-a încheiat documentul de asigurare, pentru persoanele care nu aveau o asigurare obligatorie RCA valabilă la momentul încheierii asigurării;

c) din momentul eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a autorizaţiei provizorii de circulaţie sau a înmatriculării/înregistrării vehiculului, pentru vehiculele comercializate care urmează să fie înmatriculate/înregistrate.

(2) În cazul înstrăinării unui vehicul în baza unor acte civile sub semnătură privată, pentru care există o asigurare obligatorie RCA valabilă, această asigurare rămâne în vigoare până la data dobândirii calităţii de titular al înmatriculării/înregistrării vehiculului de către noul proprietar. În cazul în care noul proprietar deţine o asigurare obligatorie RCA pe numele său, aceasta va fi considerată valabilă chiar dacă nu s-a efectuat procedura de înmatriculare/înregistrare pe numele său.

Art. 30. - (1) Răspunderea asigurătorului RCA încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în poliţa de asigurare RCA sau anterior acestei date în momentul radierii din evidenţa circulaţiei.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pentru vehiculele pentru care se transmite dreptul de proprietate noului proprietar în perioada de asigurare ca urmare a încetării contractelor de leasing, asigurările obligatorii RCA rămân în vigoare până la expirarea perioadei de valabilitate înscrise în documentele de asigurare, fără modificarea primei de asigurare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

- noii proprietari sunt utilizatorii prevăzuţi în documentele de asigurare; şi

- asigurătorul a încasat integral prima de asigurare aferentă perioadei de valabilitate.

Art. 31. - (1) Pentru vehiculele care se radiază din circulaţie sau pentru care asiguratul transmite dreptul de proprietate în perioada de asigurare, prima de asigurare aferentă perioadei cuprinse între data începerii şi data încetării răspunderii asigurătorului RCA se calculează prin însumarea primelor lunare stabilite în tariful de prime al asigurătorului RCA, corespunzător numărului de luni întregi de asigurare cuprinse în perioada de valabilitate a asigurării. Perioada mai mare sau egală cu 15 zile calendaristice se consideră lună întreagă.

(2) În situaţiile menţionate la alin. (1), asigurătorul este obligat să restituie asiguratului, la cererea scrisă a acestuia, însoţită de documentele doveditoare, diferenţa dintre prima de asigurare plătită şi cea calculată conform alin. (1), numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării. În cazul în care asigurătorul RCA este obligat la plata unor despăgubiri pentru evenimente acoperite prin poliţa de asigurare, asigurătorul este îndreptăţit să recupereze de la asigurat prima de asigurare restituită acestuia la cerere.

Art. 32. - În cazul în care asiguratul nu respectă obligaţia de a înştiinţa asigurătorul RCA cu privire la modificarea informaţiilor cuprinse în poliţa de asigurare, referitoare la vehicul şi la proprietarul sau utilizatorul acestuia, asigurătorul RCA nu va fi obligat să returneze diferenţa de primă plătită.

CAPITOLUL IV

Obligaţiile asiguratului

Art. 33. - (1) Asiguratul este obligat să înştiinţeze, în cel mai scurt timp, asigurătorul RCA cu privire la producerea evenimentului şi să precizeze împrejurările cu privire la acest eveniment, iar pe parcursul investigaţiilor referitoare la acest eveniment să procedeze în conformitate cu instrucţiunile primite de la asigurător.

(2) Asiguratul este obligat să înştiinţeze, în cel mai scurt timp, asigurătorul RCA, în scris, cu privire la faptul că:

a) partea prejudiciată a solicitat despăgubirea de la acesta;

b) procedurile penale sau administrative au fost îndreptate împotriva lui în legătură cu evenimentul produs şi să informeze asigurătorul RCA imediat cu privire la demersul acestor proceduri, precum şi la rezultatul acestora;

c) partea prejudiciată şi-a exercitat dreptul de a fi despăgubită prin înaintarea unei cereri către o instanţă judecătorească sau către o altă autoritate, în situaţia în care asiguratul află despre acest lucru;

d) informaţiile înscrise în poliţa de asigurare RCA au suferit modificări intervenite în timpul valabilităţii asigurării.

Art. 34. - Asiguratul este obligat, în cel mai scurt timp, să ofere părţii prejudiciate, la cererea acesteia, informaţiile necesare pentru formularea cererii de despăgubire, în special numele şi prenumele şi locul de rezidenţă ale persoanei care a condus vehiculul asigurat în momentul producerii daunei; numele, prenumele şi locul de rezidenţă sau denumirea, sediul proprietarului ori utilizatorului vehiculului; denumirea, sediul asigurătorului care a emis poliţa de asigurare RCA, seria şi numărul poliţei de asigurare RCA, precum şi numărul de înmatriculare/înregistrare al vehiculului asigurat ori numărul de identificare al acestuia.

CAPITOLUL V

Despăgubirea

Art. 35. - Persoana prejudiciată are dreptul să înainteze cererea de despăgubire către asigurătorul RCA, în cazul producerii unui risc acoperit prin asigurarea obligatorie RCA, potrivit prezentelor norme, sau către Asociaţia "Fondul de protecţie a victimelor străzii", în cazul producerii unui risc acoperit din acest fond, potrivit art. 25¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare, ori către BAAR, în calitatea sa de birou gestionar.

Art. 36. - (1) În termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asigurătorul RCA este obligat:

a) fie să răspundă cererii părţii solicitante, formulând o ofertă de despăgubire justificată, în cazul în care se dovedeşte răspunderea asiguratului în producerea riscurilor acoperite prin asigurarea obligatorie RCA, iar prejudiciul a fost cuantificat;

b) fie să notifice părţii prejudiciate motivele pentru care nu a aprobat, în totalitate sau parţial, pretenţiile de despăgubire.

(2) Dacă în termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asigurătorul RCA nu a notificat părţii prejudiciate respingerea pretenţiilor de despăgubire, precum şi motivele respingerii, asigurătorul RCA este obligat la plata despăgubirii.

(3) Asigurătorul RCA poate desfăşura investigaţii privind producerea accidentului, în condiţiile în care respectivul accident nu face obiectul unor cercetări efectuate de autorităţile publice.

(4) Asigurătorul RCA are obligaţia să comunice în scris asiguratului şi păgubitului intenţia de a desfăşura investigaţii privind producerea accidentului, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data avizării daunei.

(5) Despăgubirea se plăteşte de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la data depunerii ultimului document necesar stabilirii răspunderii şi cuantificării daunei, solicitat în scris de către asigurător, sau de la data la care asigurătorul a primit o

hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească.

(6) În situaţia în care dosarul de daună conţine toate elementele necesare stabilirii dreptului la despăgubire şi cuantificării daunei, despăgubirea se plăteşte de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la completarea dosarului, dar nu mai târziu de 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat.

(7) Asigurătorul RCA este obligat să elibereze asiguratului/utilizatorului, în termen de 15 zile de la înregistrarea solicitării acestuia, un certificat privind daunele înregistrate, pe parcursul ultimilor 5 ani de relaţii contractuale, sau absenţa acestor daune.

(8) Certificatul privind daunele înregistrate trebuie să conţină în mod obligatoriu următoarele informaţii: nume/denumire asigurat, CNP/CUI, datele vehiculului, numărul poliţei de asigurare, perioada de valabilitate, clasa bonus-malus aferentă, data producerii evenimentului înregistrat, data plăţii despăgubirii.

Art. 37. - Dacă asigurătorul RCA nu îşi îndeplineşte obligaţiile în termenele prevăzute la art. 36 sau şi le îndeplineşte defectuos, inclusiv dacă diminuează nejustificat despăgubirea, la suma de despăgubire cuvenită, care se plăteşte de asigurător, se aplică o penalizare de 0,2%, calculată pentru fiecare zi de întârziere.

PARTEA a II-a

Norme tehnice privind avizarea, constatarea prejudiciilor şi plata despăgubirilor

TITLUL I

Avizarea şi constatarea prejudiciilor

Art. 38. - (1) Pentru acoperirea prejudiciilor suferite în urma producerii unor accidente de vehicule, persoanele prejudiciate depun o cerere de despăgubire la asigurătorul RCA cu care proprietarul sau utilizatorul vehiculului, răspunzător de producerea accidentului, a încheiat asigurarea obligatorie RCA, la reprezentanţa de

despăgubiri, la Asociaţia "Fondul de protecţie a victimelor străzii" ori către BAAR, în calitatea sa de birou gestionar.

(2) Depunerea cererii de despăgubire cu privire la producerea evenimentului asigurat prin poliţa de asigurare RCA reprezintă avizare de daună şi obligă asigurătorul RCA răspunzător să deschidă dosarul de daună, să efectueze constatarea pagubelor, să comunice în scris părţii prejudiciate cu privire la documentele ce trebuie depuse pentru soluţionarea cererii de despăgubire şi să soluţioneze cererea de despăgubire în termenul legal.

(3) Asigurătorul are obligaţia înregistrării tuturor documentelor depuse la dosarul de daună.

Art. 39. - (1) În cazul în care, pentru recuperarea pagubei materiale, persoana păgubită se adresează asigurătorului său de bunuri, constatarea avariilor, soluţiile tehnologice adoptate, precum şi modul de stabilire a cuantumului despăgubirilor, respectiv costul reparaţiilor părţilor componente sau ale pieselor avariate ori costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum şi cele de demontare şi montare aferente reparaţiilor şi înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de vehicul sunt opozabile asigurătorului RCA al persoanei vinovate.

(2) În situaţia respectării prevederilor alin. (1), asigurătorul de bunuri al persoanei păgubite recuperează despăgubirea plătită de la asigurătorul RCA al persoanei vinovate, fără ca asigurătorul RCA să fie îndreptăţit să respingă o astfel de cerere.

(3) Eventuala diferenţă de despăgubire, rezultată din modul de calcul al valorii maxime a despăgubirii, dacă este justificată, rămâne pe contul asigurării facultative, neputând fi recuperată de la asiguratul persoană vinovată, dacă despăgubirea plătită din asigurarea facultativă nu depăşeşte limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurătorul RCA pentru prejudiciile cauzate în unul şi acelaşi accident de vehicul, prevăzută în poliţa de asigurare.

Art. 40. - (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecţii ale părţilor cu privire la prejudiciile constatate vor fi menţionate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura persoanelor precizate la alin. (1).

(4) Dacă prin demontarea sau reparaţia bunului avariat au rezultat şi alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate iniţial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor.

Art. 41. - La momentul efectuării constatării, asigurătorul RCA este obligat să elibereze persoanei prejudiciate o copie a procesului-verbal de constatare a pagubelor sau o notă de constatare, în care să se indice şi numărul dosarului deschis, piesele constatate ca avariate în unul şi acelaşi accident şi soluţiile tehnice adoptate: înlocuire sau reparaţie, precum şi lista documentelor necesare a fi depuse de către păgubit pentru finalizarea dosarului de daună şi efectuarea plăţii.

Art. 42. - Asigurătorii RCA pot acorda despăgubiri şi în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea vehiculului avariat, înainte ca asigurătorii să efectueze constatarea prejudiciului, dacă împrejurările şi cauzele producerii evenimentului asigurat, precum şi cuantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situaţii stabilirea mărimii cuantumului pagubelor se face în baza datelor consemnate în constatarea amiabilă, în actele încheiate de organele de poliţie, de unităţile de pompieri sau de celelalte autorităţi publice competente, a documentaţiilor privind costul efectiv al reparaţiilor efectuate, coroborate cu preţurile practicate de unităţile de specialitate, a declaraţiilor scrise ale părţilor implicate în accident şi ale martorilor cu privire la accidentul produs, precum şi a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asigurătorului, rezultate în urma examinării reparaţiilor executate la vehicul şi, după caz, a înlocuirii eventualelor părţi componente sau piese avariate, precum şi cu investigaţiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. [a]i în aceste cazuri datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la vehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

TITLUL II
Stabilirea despăgubirilor

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 43. - Despăgubirile se stabilesc în conformitate cu art. 54 din Legea nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, în baza poliţei RCA, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, pe baza elementelor cuprinse în formularul "Constatare amiabilă de accident" ori pe baza actelor eliberate de persoanele care au competenţe să constate accidentele de vehicule, pe baza înştiinţării sau a procesului-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător, precum şi a oricăror mijloace de probă, ori prin hotărâre judecătorească.

Art. 44. - Stabilirea despăgubirilor se poate face în cazurile în care, din documentele existente în dosarul de daună - constatare amiabilă de accident, acte eliberate de persoanele care au competenţe să constate accidentele de vehicule, înştiinţare, procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurător sau alte mijloace de probă - rezultă răspunderea civilă a proprietarului sau a conducătorului vehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului suferit.

Art. 45. - Despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, în cazul în care:

1. se formulează pretenţii de despăgubiri pentru lipsa de folosinţă a bunului avariat ori distrus, pentru partea respectivă de despăgubire, cu excepţia lipsei de folosinţă a mijloacelor de transport cu care persoana prejudiciată îşi realizează obiectul de activitate şi pentru care deţine licenţă şi autorizare în acest sens, dar numai pentru timpul normat necesar efectuării reparaţiei pagubelor produse la mijloacele de transport. Partea de despăgubire aferentă lipsei de folosinţă se determină luându-se în calcul tarifele pentru transporturi de mărfuri sau de persoane, practicate de păgubit la data

producerii pagubei. Sarcina probei aparţine păgubitului şi se face cu înscrisuri doveditoare;

2. se formulează pretenţii de despăgubiri pentru: hârtii de valoare, acte, manuscrise, bijuterii, pietre preţioase, obiecte de artă, obiecte din platină, aur sau argint, mărci poştale, timbre, precum şi pentru dispariţia sau distrugerea banilor;

3. nu se pot trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului, la cauzele şi împrejurările producerii accidentului, precum şi la cuantumul prejudiciilor produse.

Art. 46. - În cazul în care accidentul de vehicul face obiectul unui proces penal, despăgubirile se stabilesc pe cale amiabilă, dacă:

1. potrivit legii, acţiunea penală a fost stinsă sau poate fi stinsă prin împăcarea părţilor;

2. deşi hotărârea instanţei penale a rămas definitivă şi irevocabilă, stabilirea despăgubirilor civile ar urma să se facă ulterior;

3. deşi acţiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părţilor:

a) s-a dat rechizitoriu de trimitere în judecată şi persoana prejudiciată îşi ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parţial sau total, despăgubirea primită, în funcţie de hotărârea instanţei penale în ceea ce priveşte fapta, făptuitorul şi vinovăţia;

b) sau, din actele încheiate de autorităţile publice, rezultă atât răspunderea civilă a acestora, prejudiciile cauzate, cât şi vinovăţia penală a conducătorului auto care urmează să fie trimis în judecată după finalizarea cercetărilor aflate în curs şi persoana prejudiciată îşi ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parţial sau total, despăgubirea primită, în funcţie de hotărârea instanţei penale în ceea ce priveşte fapta, făptuitorul şi vinovăţia.

Art. 47. - La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau al distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretenţiile formulate de persoanele păgubite, ţinându-se cont de prevederile legale privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a se depăşi valoarea acestora din momentul producerii accidentului şi nici limitele de despăgubire stabilite prin poliţa de asigurare RCA.

Art. 48. - (1) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori a distrugerii bunurilor aparţinând mai multor persoane în unul şi acelaşi accident de vehicul depăşeşte, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin poliţa de asigurare RCA, exclusiv cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite şi de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă, în limita acestei sume, fiecărei persoane păgubite, proporţional cu raportul dintre limita de despăgubire prevăzută în poliţa de asigurare şi totalul cuantumului despăgubirilor.

(2) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a vătămărilor corporale sau a decesului mai multor persoane în unul şi acelaşi accident de vehicul depăşeşte, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin documentul de asigurare RCA, exclusiv cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate şi de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporţional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană vătămată, fără însă a se depăşi, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin poliţa de asigurare RCA.

CAPITOLUL II

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului

Art. 49. - La stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele:

1. în caz de vătămare corporală:

a) diferenţa dintre veniturile nete ale persoanei vătămate, probate cu documente fiscale, şi indemnizaţia primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul îşi desfăşoară activitatea şi/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării şi a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activităţi desfăşurate de persoana vătămată, probat cu documente justificative, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul de bază minim brut pe economie, în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau de calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident - cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, cu tratamentul, cu spitalizarea, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentaţie suplimentară, conform prescripţiilor medicale, probate cu documente justificative, şi care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de reglementările în vigoare;

e) cheltuielile cu îngrijitori pe perioada incapacităţii de muncă, dacă prin certificatul medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult decât salariul de bază minim brut pe economie;

f) daunele morale: în conformitate cu legislaţia şi jurisprudenţa din România;

2. în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv pentru piatra funerară, precum şi cele efectuate cu îndeplinirea ritualurilor religioase, probate cu documente justificative;

b) cheltuielile cu transportul cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, probate cu documente justificative, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate şi alte eventuale cheltuieli rezultate în perioada de la data producerii accidentului şi până la data decesului, prevăzute la pct. 1, dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului;

d) daunele morale: în conformitate cu legislaţia şi jurisprudenţa din România.

CAPITOLUL III

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii vehiculelor

Art. 50. - (1) Despăgubirile pentru vehicule nu pot depăşi cuantumul pagubei, valoarea vehiculului la data producerii accidentului şi nici limita de despăgubire prevăzută în poliţa de asigurare RCA.

(2) Prin valoare rămasă se înţelege valoarea acelor părţi din vehicul rămase neavariate, demontabile şi valorificabile, cuprinsă între 0,1% şi cel mult 25% din

valoarea vehiculului la data producerii accidentului. În cazul unei daune totale, dacă persoana păgubită face dovada radierii din circulaţie a vehiculului avariat şi a valorificării integrale a acestuia către o societate specializată în dezmembrarea şi reciclarea vehiculelor, valoarea rămasă este cea menţionată în documentele fiscale justificative eliberate de societatea respectivă, fără a putea depăşi 25% din valoarea vehiculului la data producerii accidentului.

(3) Cuantumul pagubei la vehicule este egal cu costul reparaţiilor părţilor componente sau ale pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum şi cele de demontare şi montare aferente reparaţiilor şi înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de vehicul, stabilite la preţurile practicate de unităţile de specialitate, la care se adaugă cheltuielile cu transportul vehiculului, precum şi cele efectuate pentru limitarea pagubelor, dovedite cu documente justificative, potrivit art. 55. Prin unităţi de specialitate se înţelege persoanele juridice legal autorizate, care au în obiectul lor de activitate comercializarea de vehicule, părţi componente, piese înlocuitoare şi de materiale pentru acestea, cu excepţia celor în regim de consignaţie, şi/sau executarea de lucrări de întreţinere şi reparaţie la vehicule.

(4) La avarierea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare înlocuirea numai a părţilor componente sau a pieselor care au fost avariate.

(5) Prin părţi componente sau piese care necesită înlocuirea se înţelege numai cele a căror reparare sau folosire, chiar reparate, nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic din cauza gradului de avariere al acestora ori, cu toate că repararea este posibilă, costul de reparaţie, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum şi cele de demontare şi montare aferente depăşesc valoarea de nou a părţii componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum şi cele de demontare şi montare aferente.

(6) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a vehiculului atunci când părţile avariate din cauza accidentului reprezintă minimum 50% din suprafaţa totală exterioară a vehiculului respectiv.

(7) Preţurile părţilor componente, ale pieselor înlocuitoare noi şi ale materialelor sunt cele practicate de unităţile de specialitate.

(8) În cazurile în care pentru repararea vehiculelor a fost necesară procurarea directă de către deţinător a unor părţi componente, piese sau materiale, cu plata în valută, costul acestora este egal cu preţul de achiziţie prevăzut în actele de cheltuieli prezentate, inclusiv cheltuielile de transport, taxe vamale, la care se adaugă TVA aferent, echivalat în lei la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României la data efectuării plăţii facturii de către păgubit, pentru piesele şi materialele cumpărate din spaţiul Uniunii Europene. Dacă piesele şi materialele necesare efectuării reparaţiei vehiculului sunt cumpărate din afara spaţiului Uniunii Europene, costul acestora este egal cu costul de achiziţie prevăzut în actele de cheltuieli prezentate, inclusiv cheltuielile de transport şi orice alte taxe legate direct de importul acestora, în strictă conformitate cu prevederile legale în vigoare la data efectuării operaţiunii. În aceste cazuri costul părţilor componente, al pieselor sau al materialelor nu va depăşi preţurile de vânzare practicate de unităţile de specialitate din România, dacă acestea sunt comercializate şi în România.

(9) Costul reparaţiilor efectuate la vehicule se stabileşte pe baza documentelor eliberate de unităţile de specialitate.

(10) În cazul în care pentru reparaţiile vehiculului se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparaţiilor, cuantumul pagubei se stabileşte luând în calcul preţurile practicate de către unităţile de specialitate sau prevăzute în sistemele de specialitate pentru evaluarea daunelor auto, pentru manopera aferentă reparaţiei/înlocuirii pieselor avariate, precum şi pentru părţi componente, piese înlocuitoare noi şi materiale.

(11) Dacă pentru unele părţi componente sau piese ale vehiculului nu există preţuri practicate de unităţile de specialitate, valoarea de nou a acestora se stabileşte pe baza preţurilor din cataloagele pentru piese de schimb sau, în lipsă, prin asimilare cu preţurile din cataloage ori cu cele practicate de unităţile de specialitate, pentru părţile componente ori piesele unor vehicule similare. În cazul în care preţurile din cataloage sunt exprimate în valută, se va calcula echivalentul în lei la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României la data producerii accidentului.

(12) Despăgubirile nu pot depăşi:

a) cuantumul despăgubirii, valoarea vehiculului la data producerii evenimentului şi nici limita de despăgubire prevăzută în poliţa de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situaţia în care păgubitul face dovada reparării vehiculului;

b) cuantumul despăgubirii, diferenţa dintre valoarea vehiculului la data producerii accidentului şi valoarea rămasă şi nici limita de despăgubire prevăzută în poliţa de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situaţia în care păgubitul nu face dovada reparării vehiculului, şi în cazul daunelor parţiale.

(13) Dauna totală se defineşte ca fiind situaţia în care cuantumul pagubei, aşa cum a fost definit la alin. (3), depăşeşte 75% din valoarea vehiculului la data producerii evenimentului.

(14) În cazul unei daune majore, asigurătorul RCA are obligaţia de a comunica în scris păgubitului, în termen de 10 zile de la data avizării daunei, valoarea maximă a despăgubirii ce poate fi acordată, precum şi modul de calcul al acesteia.

(15) Se defineşte dauna majoră ca fiind dauna pentru care cuantumul despăgubirii stabilit de asigurător pe baza sistemelor de specialitate pentru evaluarea daunelor auto depăşeşte 75% din valoarea vehiculului la data producerii evenimentului.

CAPITOLUL IV

Stabilirea despăgubirii pentru cuplul tractor-remorcă/semiremorcă

Art. 51. - (1) Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente a remorcilor/semiremorcilor are acoperire doar dacă acestea nu sunt ataşate unui vehicul tractor.

(2) În cazul în care evenimentul se produce în timp ce remorca/semiremorca este ataşată vehiculului tractor, răspunderea aparţine vehiculului tractor.

(3) Asigurătorul vehiculului tractor are obligaţia de a despăgubi partea prejudiciată, având totuşi posibilitatea exercitării dreptului de regres asupra asigurătorului remorcii/semiremorcii, în cazul în care poate dovedi că dauna s-a produs ca urmare a unei defecţiuni tehnice a remorcii/semiremorcii, care nu putea fi observată de către conducătorul auto.

(4) În cazul în care evenimentul se produce în timp ce remorca/semiremorca este ataşată vehiculului tractor, despăgubirea va fi suportată, în funcţie de situaţiile mai jos prezentate, de către:

a) asigurătorul vehiculului tractor, în situaţia în care vehiculul tractor este identificat şi asigurat, indiferent dacă remorca/semiremorca este sau nu este identificată ori asigurată;

b) Asociaţia "Fondul de protecţie a victimelor străzii" sau biroul naţional al statului în care vehiculul tractor staţionează în mod obişnuit, pentru vehicule înmatriculate în alte state, în situaţia în care vehiculul tractor este identificat şi neasigurat, indiferent dacă remorca/semiremorca este sau nu este identificată ori asigurată;

c) asigurătorul remorcii/semiremorcii, în situaţia în care vehiculul tractor este neidentificat, iar remorca/semiremorca este identificată şi asigurată; după plata despăgubirii, asigurătorul remorcii/semiremorcii are drept de regres împotriva persoanei vinovate de producerea accidentului şi, după caz, împotriva asigurătorului vehiculului tractor, dacă aceştia vor fi identificaţi ulterior;

d) Asociaţia "Fondul de protecţie a victimelor străzii", în situaţia în care vehiculul tractor este neidentificat, iar remorca/semiremorca este identificată şi neasigurată.

Art. 52. - (1) Valoarea vehiculului la data producerii accidentului se stabileşte scăzându-se din valoarea de nou a acestuia uzura corespunzătoare.

(2) Modalitatea de stabilire a valorii de nou şi a uzurii corespunzătoare, prevăzute de prezentele norme, se aplică inclusiv în cazul despăgubirii stabilite prin hotărâre judecătorească.

Art. 53. - Prin valoarea de nou a vehiculelor se înţelege:

a) pentru vehiculele de producţie românească, preţul de comercializare de nou, conform listelor de preţuri de la unităţi de specialitate din România, valabile la data producerii accidentului;

b) pentru vehiculele de producţie străină, preţul de comercializare de nou:

- conform listelor de preţuri de la unităţi de specialitate din România, valabile la data producerii accidentului; sau, în lipsa acestora,

- pe baza cataloagelor de specialitate, echivalat în lei la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României la data producerii accidentului;

c) pentru tipurile de vehicule la care nu există preţuri stabilite sau pentru tipuri ori modele care nu se mai fabrică, ultimul preţ de comercializare (de nou) al acelui tip/model de vehicul, comunicat de producător, sau valoarea stabilită prin asimilare cu preţul de vânzare de nou al unor vehicule care au aspect şi caracteristici tehnice similare, din producţia internă ori externă.

Art. 54. - (1) Uzura vehiculului avariat se stabileşte în raport cu vechimea, utilizarea şi starea de întreţinere ale acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ţine seama de costul reparaţiilor curente ori capitale, inclusiv de costul de înlocuire a părţilor componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menţinerea stării tehnice corespunzătoare a vehiculului. Valoarea acestora se stabileşte în baza documentaţiilor privind costul efectiv al reparaţiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la vehicule sunt cele prevăzute în tabelele nr. 1 şi 2, cuprinse în anexa nr. 3.

Art. 55. - Se acordă despăgubiri şi pentru:

1. acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă au fost necesare ca urmare a accidentului şi dacă sunt probate cu documente justificative;

2. în cazul vehiculelor avariate care nu se mai pot deplasa prin forţa proprie:

a) acoperirea cheltuielilor de transport al vehiculului, cu excepţia cazurilor de daună totală, la unitatea de specialitate din România cea mai apropiată de locul accidentului care poate face reparaţia sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a vehiculului;

b) cheltuielile de transport până la localitatea de domiciliu al persoanelor care au efectuat voiajul în vehiculul avariat, fără a se putea depăşi tariful prevăzut pentru transportul cu avionul - clasa economic;

c) cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în vehicul, inclusiv în remorca/semiremorca tractată de acesta, până la destinaţie;

d) cheltuielile prevăzute mai sus trebuie probate cu documente justificative.

Art. 56. - În cazul persoanei păgubite cu domiciliul/sediul în străinătate, deţinătoare a vehiculului înmatriculat în străinătate, cuantumul despăgubirii se stabileşte astfel:

1. dacă reparaţia s-a efectuat în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparaţiei este cel prevăzut în documentaţia de reparaţie, avându-se în vedere avariile constatate de asigurător, precum şi eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparaţiei, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

2. în cazul în care reparaţia s-a făcut în România şi se solicită plata despăgubirii în valută, calcularea în valută a costurilor reparaţiei, stabilite în lei, se face la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României la data la care păgubitul a efectuat plata facturii de reparaţie;

3. în cazul în care se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparaţiilor, costul pagubelor se stabileşte pe baza evaluării făcute de asigurător, avându-se în vedere constatările făcute de autorităţile publice competente, cumulul de elemente reţinute din descrierea accidentului, care rezultă din constatarea amiabilă de accident, cercetările efectuate de asigurător în legătură cu dinamica accidentului şi întinderea prejudiciului, precum şi, dacă este cazul, documentele prezentate ulterior privind plăţile efectiv făcute de cel păgubit. Calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite şi acceptate de aceasta;

4. în cazul în care se solicită plata în lei a despăgubirii stabilite în valută, se va calcula echivalentul în lei al acesteia, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite şi acceptate de aceasta;

5. calcularea în valută a limitelor privind cuantumul despăgubirilor stabilite potrivit art. 24 se face la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României la data producerii accidentului.

Art. 57. - În cazurile în care despăgubirile urmează să fie recuperate potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare, suma de recuperat reprezintă:

a) despăgubirea stabilită în lei, în cazul în care plata acesteia s-a făcut de către asigurător în lei;

b) despăgubirea stabilită şi plătită în valută, echivalată în lei la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României la data efectuării plăţii externe de către asigurător.

CAPITOLUL V

Criterii pentru stabilirea uzurii în cazul pagubelor produse la vehicule

Art. 58. - (1) Pentru stabilirea valorii vehiculelor la data producerii evenimentului asigurat, din valoarea de nou a acestora se scade uzura valorică. Prin uzură valorică se înţelege acea parte din valoarea vehiculului ce se pierde prin vechime, întrebuinţare sau stare de întreţinere.

(2) Uzura valorică se calculează prin aplicarea unui coeficient de uzură asupra valorii de nou a vehiculului la data producerii evenimentului asigurat.

(3) Coeficientul de uzură se stabileşte în funcţie de gradul de întrebuinţare, de numărul de kilometri parcurşi cu vehiculul, precum şi de vechimea în exploatare, exprimată în unităţi de timp (ani), diferenţiată pe categorii de vehicule, potrivit tabelelor coeficienţilor de uzură nr. 1 şi 2 cuprinse în anexa nr. 3.

(4) Pentru stabilirea coeficientului de uzură al unui vehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a vehiculului respectiv, menţionată în documentele de identificare a acestuia: carte de identitate, certificat de înmatriculare etc. sau, în lipsă, anul de fabricaţie de pe placa de origine a vehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de vehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou şi până la data producerii evenimentului asigurat.

Art. 59. - (1) În cazul vehiculelor la care se cunosc datele menţionate la art. 58 alin. (4), pentru stabilirea coeficientului de uzură al vehiculului avariat se caută în tabelul

coeficienţilor de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare, în ani, şi coloana corespunzătoare stării de întreţinere medie, la intersecţia cărora se va găsi coeficientul de uzură respectiv. Coeficienţii de uzură sunt determinaţi pentru un parcurs mediu anual de:

- 7.500 km, pentru motocicluri;

- 15.000 km pentru vehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 3,5 t, altele decât motocicluri, şi pentru cele al căror număr de locuri pe scaune nu este mai mare de 9;

- 20.000 km pentru vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 t şi pentru cele al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9.

(2) În cazul în care există diferenţe între parcursul real şi cel rezultat utilizându-se media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreţinere medie se va corecta cu 0,5% pentru fiecare 1.000 km, fără a se putea depăşi coeficienţii corespunzători stărilor de întreţinere bună sau satisfăcătoare.

(3) Corecţia se face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare decât parcursurile medii menţionate la alin. (1), ori prin scădere, dacă parcursul real este mai mic.

Art. 60. - (1) Pentru vehiculele al căror parcurs în km realizat până la data producerii evenimentului asigurat nu este cunoscut, coeficientul de uzură al vehiculului avariat se stabileşte în funcţie de vechimea în exploatare şi de starea de întreţinere a acestuia, prevăzute în tabelele coeficienţilor de uzură nr. 1 şi 2, cuprinse în anexa nr. 3.

(2) Starea de întreţinere a unui vehicul se clasifică în: bună, medie şi satisfăcătoare.

(3) Stabilirea stării de întreţinere a vehiculului se face potrivit stării acestuia dinainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos:

a) stare de întreţinere bună - vehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, barelor de protecţie şi capacelor de roţi; vopseaua intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapiţeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucuri uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcţiei; motorul fără scurgeri de ulei pe părţile laterale sau pe capotajele interioare ale spaţiului afectat acestuia;

b) stare de întreţinere medie - vehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecţie sau capacelor de roţi până la 10 dm², însumat pe întreaga suprafaţă exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce priveşte luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafaţa totală până la 10 dm², cu exfolieri pe o suprafaţă totală până la 1 cm²; pete pe tapiţeria scaunelor;

c) stare de întreţinere satisfăcătoare - vehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, barelor de protecţie şi capacelor de roţi mai mari de 10 dm², însumat pe întreaga suprafaţă exterioară: degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe o suprafaţă totală mai mare de 1 cm², cu urme pronunţate de rugină aparentă şi zgârieturi; tapiţeria deteriorată şi murdară; cauciucurile uzate neuniform, cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcţiei; motorul cu urme de ulei pe părţile superioare şi laterale ca urmare a scurgerilor la capacul distribuţiei, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanşare; joc mare la volanul direcţiei.

(4) Cunoscându-se data introducerii în exploatare de nou şi starea sa de întreţinere justificată tehnic, pentru stabilirea coeficientului de uzură al vehiculului avariat se caută în tabelul coeficienţilor de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare, în ani, a acestuia şi se stabileşte un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreţinere bună şi satisfăcătoare.

Art. 61. - (1) Pentru vehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparaţii curente, inclusiv înlocuiri ale părţilor componente sau ale pieselor originale, stabilirea coeficientului de uzură se face pe baza relaţiei:

Ur = U x K,

în care:

Ur = coeficientul de uzură recalculat al vehiculului;

U = coeficientul de uzură rezultat din tabelele coeficienţilor de uzură, în baza datelor determinate potrivit art. 59;

K = coeficientul de corecţie a uzurii (A-a)/A,

în care:

A = valoarea de nou a vehiculului avariat;

a = costul total al reparaţiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părţi componente sau de piese originale executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, exclusiv cele efectuate ca urmare a unor accidente ori a unor defecte de fabricaţie, pentru menţinerea sau îmbunătăţirea stării tehnice corespunzătoare a vehiculului, în baza documentaţiilor privind costul efectiv al acestora.

(2) Nu se pot lua în calcul coeficienţi de uzură (U) inferiori coeficienţilor minimali sau superiori celor maximali, pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat şi starea de întreţinere a vehiculului avariat, prevăzuţi în tabelele coeficienţilor de uzură nr. 1 şi 2 cuprinse în anexa nr. 3.

CAPITOLUL VI

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii altor bunuri

Art. 62. - (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcţii sau alte bunuri se stabilesc pe baza preţurilor existente pe piaţă la data producerii riscului asigurat, în limitele de despăgubire stabilite potrivit art. 24.

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentaţii tehnice: devize de reparaţii sau alte evaluări, acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurător.

CAPITOLUL VII

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării sau al pieirii animalelor

Art. 63. - (1) Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii de pe piaţa locală a animalului respectiv la data producerii accidentului.

(2) Păgubitul va prezenta actul justificativ din care să rezulte că este proprietarul animalului respectiv.

TITLUL III

Plata despăgubirilor

Art. 64. - (1) După acceptarea ofertei de despăgubire, persoana prejudiciată va preciza modalitatea de plată: în numerar sau prin ordin de plată, în contul bancar personal ori în contul bancar al unităţii de specialitate.

(2) În cazul în care în drepturile persoanei prejudiciate s-a subrogat asigurătorul acesteia, asigurătorul RCA efectuează plata despăgubirilor astfel:

a) dacă nu există obiecţii asupra sumelor solicitate, acestea se vor achita în cel mult 15 zile calendaristice de la data avizării scrise, efectuată de asigurătorul subrogat în drepturile persoanei păgubite, însoţită de documentele justificative. Avizarea de plată poate fi făcută la sediul social sau la oricare dintre unităţile teritoriale ale asigurătorului RCA care desfăşoară activităţi de constatare, de lichidare a daunelor auto şi de efectuare a plăţilor de despăgubiri. Acţiunea în justiţie împotriva asigurătorului RCA poate fi exercitată, în mod alternativ, la oricare dintre sediile asigurătorului, respectiv sediul social ori sucursala care a emis poliţa de asigurare RCA sau sucursala care a lichidat dauna;

b) dacă există obiecţii întemeiate asupra sumelor solicitate, acestea se vor comunica asigurătorului CASCO în termenul prevăzut la lit. a), urmând ca în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la soluţionarea obiecţiilor să se efectueze plata.

(3) În cazul neformulării obiecţiilor în termen de 30 de zile, asigurătorul RCA nu mai poate emite obiecţii, datoria devenind scadentă.

(4) Dacă asigurătorul RCA nu îşi îndeplineşte obligaţiile în termenele prevăzute la alin. (2) şi (3) sau şi le îndeplineşte defectuos, la suma solicitată pentru plata asigurătorului RCA se aplică o penalizare de 0,1%, calculată pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 65. - (1) Odată cu încasarea despăgubirii, partea prejudiciată va menţiona în scris că a fost integral despăgubită pentru prejudiciile suferite şi că nu mai are nicio pretenţie de la asigurătorul RCA şi de la asigurat în legătură cu prejudiciul respectiv, dacă despăgubirea plătită nu depăşeşte limita de despăgubire ce poate fi acordată de

asigurător pentru prejudiciile cauzate în unul şi acelaşi accident de vehicul, prevăzută în poliţa de asigurare RCA.

(2) Declaraţia de acceptare a despăgubirii, prevăzută la alin. (1), va fi dată de asigurătorul CASCO în cazurile de regres.

(3) În situaţia efectuării plăţii de către asigurătorul RCA direct în contul indicat în declaraţia de acceptare a despăgubirii de către persoana prejudiciată, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asigurătorului RCA eventualele obiecţii referitoare la cuantumul despăgubirii, dacă plata efectuată conţine elementele necesare identificării acesteia de către creditor.

TITLUL IV
Sistemul bonus-malus

Art. 66. - Sistemul bonus-malus este format din categoria de bază B0, 14 clase de bonus şi 8 clase de malus. Clasa B0 este clasa atribuită unui asigurat nou, fără istoric în asigurare.

Art. 67. - Reducerea sau majorarea stabilită conform sistemului bonus-malus se aplică tarifelor notificate şi practicate de către societatea de asigurare la care asiguratul doreşte să încheie asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

Art. 68. - Perioada de referinţă este anul calendaristic anterior datei de emitere a poliţei.

Art. 69. - (1) Pentru aplicarea unui malus sunt luate în calcul evenimentele pentru care a fost plătită cel puţin o daună în perioada de referinţă, în care se reţine responsabilitatea totală sau parţială a conducătorului auto, indiferent cine a condus vehiculul la momentul producerii accidentului, indiferent de modul de protocolare a acestuia, prin proces-verbal întocmit de poliţie ori prin constatare amiabilă de accident.

(2) Dacă la momentul producerii evenimentului vehiculul era însuşit şi folosit fără acordul proprietarului şi acest lucru a fost sesizat în scris poliţiei, coeficientul din sistemul bonus-malus al asiguratului nu este influenţat.

Art. 70. - Clasele bonus-malus şi coeficienţii aferenţi acestora sunt prezentaţi în anexa nr. 9.

Art. 71. - (1) Dacă în perioada de referinţă nu au fost înregistrate daune plătite, asiguraţii beneficiază de un bonus, respectiv o reducere a primei de asigurare, după cum urmează:

- o clasă, în cazul în care noua poliţă se încheie pentru o perioadă de 6 luni;

- două clase, în cazul în care noua poliţă se încheie pentru o perioadă de un an.

(2) Dacă în perioada de referinţă au fost înregistrate daune plătite asiguraţii sunt penalizaţi prin aplicarea unui malus, respectiv majorarea primei de asigurare, conform tabelului prezentat în anexa nr. 9.

(3) Pentru o perioadă de referinţă se poate aplica cel mult o malusare.

Art. 72. - (1) În situaţia în care un asigurat deţine mai multe vehicule sistemul bonus-malus se aplică distinct pentru fiecare vehicul în parte.

(2) În cazul înstrăinării/radierii vehiculului asigurat, stabilirea noii clase de bonus-malus pentru un vehicul nou-dobândit se face pornind de la clasa bonus-malus de care asiguratul a beneficiat anterior.

Art. 73. - (1) În situaţia în care din motive tehnice baza de date CEDAM nu poate fi interogată sau datele oferite sunt în neconcordanţă cu documentele prezentate de asigurat, asigurătorul poate stabili daunalitatea pe baza documentelor puse la dispoziţie de asigurat.

(2) Pentru asiguraţii persoane juridice, sistemul bonus-malus se aplică pentru toate poliţele încheiate începând cu data de 1 ianuarie 2012.

TITLUL V
Dispoziţii finale

Art. 74. - (1) În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA va acorda despăgubiri în baza hotărârii judecătoreşti rămase definitivă.

(2) În cazul obligării la prestaţii băneşti periodice, sumele stabilite în condiţiile prevăzute la alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie ori a incapacităţii de muncă, ţinându-se seama de deciziile de pensionare, de certificatele medicale şi de alte dovezi care stabilesc aceste situaţii, cu respectarea limitelor de despăgubire stabilite prin poliţa de asigurare RCA.

Art. 75. - În cazul în care după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărâre a organului de jurisdicţie competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiaşi accident, se va recalcula despăgubirea potrivit prevederilor art. 49 pct. 2.

Art. 76. - Asigurătorii RCA sunt obligaţi să comunice asiguraţilor condiţiile privind această asigurare, prevăzute de prezentele norme.

Art. 77. - Pentru respectarea intereselor asiguraţilor, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, prin atribuţiile sale, analizează şi rezolvă eventualele reclamaţii primite de la asiguraţi sau de la alte persoane fizice şi juridice care apelează la serviciile societăţilor din domeniul asigurărilor.

Art. 78. - Nerespectarea prevederilor prezentelor norme de către societăţile de asigurare se sancţionează în condiţiile şi potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale Legii nr. 136/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 79. - Anexele nr. 1a), 1b), 2, 3, 4, 5, 6, 7, 7a), 8 şi 9 fac parte integrantă din prezentele norme.

ANEXA Nr. 1a)[1]) la norme

Anexa nr. 1a) este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1b)[1])la norme

Anexa nr. 1b) este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2* la norme

* Anexa nr. 2 (faţă) este reprodusă în facsimil.

(verso Anexa nr. 2)

la Norme

Notă:

Anexa nr. 1a) se va utiliza pentru poliţe a căror valabilitate începe înainte de 01 ianuarie 2012.

Anexa nr. 1b) se va utiliza pentru poliţe a căror valabilitate începe în data de 01 ianuarie 2012 şi ulterior acestei date.

1. Caracteristici tehnice ale documentului de asigurare:

a) Dimensiuni elemente constitutive (orizontal / vertical):

- Carte verde: 210 mm x 145 mm
- Polita RCA: 210 mm x 145 mm

b) Fondul poliţei RCA este ALB. Fondul documentului internaţional de asigurare este conform standardului în vigoare, respectiv sectorul aferent documentului Carte Verde va avea fondul atât pe fata cât şi pe verso de culoare verde cod 7478M.

c) Documentul de asigurare reprezentat de poliţa de asigurare RCA şi documentul international de asigurare (Cartea Verde), sunt separate prin linii de tip perfor pe orizontală.

d) Formatul seriei va fi urmatorul: **RO / XX / YYY / SS NNNNNNNNN,** unde:

- XX este numărul de ordine al asigurătorului în sistemul carte verde;
- YYY este o combinatie unică compusă din litere şi / sau cifre având lungimea minimă de 2 caractere şi cea maximă de 3 caractere;
- SS este seria RCA trasă la sorţi compusă din două caractere alfanumerice;
- NNNNNNNNN este numărul poliţei;

e) Alte mentiuni privind completarea:

În cazul în care utilizatorul este altul decât proprietarul înscris în documentele vehiculului, în rubrica “Adresă asigurat/utilizator” se va completa adresa utilizatorului.

2. Menţiuni privind vigneta

a) În spaţiul destinat seriei şi numărului vignetei se completează cu:

- seria unică alocată asigurătorului de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
- numărul atribuit de către Asigurător.

b) Pe fiecare vignetă eliberată se va marca data până la care poliţa de asigurare este valabilă, respectiv ziua şi luna.

Anexa nr. 3

la Norme

TABELUL COEFICIENŢILOR DE UZURĂ Nr. 1

pentru vehicule a căror masă totală maximă autorizată nu depăşeşte 3,5 t

şi pentru cele al căror număr de locuri pe scaune nu este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzură (%)		
	Stare de întreţinere bună	Stare de întreţinere medie	Stare de întreţinere satisfăcătoare
1	0	4	6
	4	9	13
2	10	18	28
	15	28	35
3	20	33	40
	24	37	45
4	28	42	50
	32	45	53
5	35	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
Peste 10	63	75	85

TABELUL COEFICIENŢILOR DE UZURĂ Nr. 2

pentru vehicule a căror masă totală maximă autorizată depăşeşte 3,5 t

şi pentru cele al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzură (%)		
	Stare de întreţinere bună	Stare de întreţinere medie	Stare de întreţinere satisfăcătoare
1	0	5	7
	4	10	15
2	10	20	27
	18	25	34
3	23	30	39
	28	35	44
4	33	40	48
	37	45	52
5	41	49	56
	44	52	60
6	47	55	63
	50	58	65
7	53	60	68
	55	64	70
8	58	66	72
	60	68	74
9	63	70	76
	65	71	77
10	66	73	79
	67	74	80
11	68	75	82
	69	76	83
12	70	77	84
	71	78	85
Peste 12	71	78	85

Anexa nr. 4

la Norme

Antet asigurător

Reţeaua teritorială şi Lista personalului specializat pentru activitatea de constatare şi lichidare a daunelor auto

Nr. crt.	Judeţe	Structură proprie de lucru	
		Date de identificare [1])	Personal specializat [2])
1	Alba		
2	Arad		
3	Argeş		
4	Bacău		
5	Bihor		
6	Bistriţa Năsăud		
7	Botoşani		
8	Braşov		
9	Brăila		
10	Bucureşti		
11	Buzău		
12	Caraş-Severin		
13	Cluj		
14	Călăraşi		

15	Constanţa		
16	Covasna		
17	Dâmboviţa		
18	Dolj		
19	Galaţi		
20	Giugiu		
21	Gorj		
22	Harghita		
22	Hunedoara		
24	Ialomiţa		
25	Iaşi		
26	Maramureş		
27	Mehedinţi		
28	Mureş		
29	Neamţ		
30	Olt		
31	Prahova		
32	Satu –Mare		

33	Sălaj		
34	Sibiu		
35	Suceava		
36	Teleorman		
37	Timiş		
38	Tulcea		
39	Vaslui		
40	Vâlcea		
41	Vrancea		

Semnătura autorizată,
(ştampila asigurător)

(verso Anexa nr. 4)

Coloana "Structura proprie de lucru" va conţine:

[1]) adresa, numerele de telefon (fixe, mobile) şi fax, precum şi adresa de e-mail ale fiecărei sucursale şi/sau agenţii a asigurătorului din fiecare judeţ, completate în coloana "Date de identificare";

[2]) numele şi prenumele persoanelor angajate ale societăţii, specializate în activitatea de constatare şi lichidare a daunelor auto, funcţia acestora pentru fiecare din sucursalele/agenţiile asigurătorului.

Anexa nr. 5
La Norme

Antet Asigurător

PRIME DE ASIGURARE RCA

Nr. crt.	Denumire indicator	Luna de raportare	
		Persoane fizice	Persoane juridice
1.	**Număr de contracte în vigoare** la sfârşitul lunii de raportare[1)], din care:		
	- cu valabilitate pentru 6 luni sau 12 luni;		
	- cu valabilitate pentru o lună;		
2.	**Număr de contracte încheiate** în exerciţiul financiar de raportare[2)], din care:		
	- cu valabilitate pentru 12 luni;		
	- cu valabilitate pentru 6 luni;		
	- cu valabilitate pentru o lună;		
3.	**Prime brute încasate[3)]:** - lei -		
4.	**Prime brute subscrise[4)]**, din care: - lei -		
	- cu valabilitate pentru 12 luni; - lei -		
	- cu valabilitate pentru 6 luni; - lei -		
	- cu valabilitate pentru o lună; - lei -		
5.	**Prime cedate în reasigurare**, din care:		
	- pe piaţa internă - lei -		
	- pe piaţa externă - lei -		
6.	**Prime nete subscrise:** - lei -		

7.	**Rezerva de primă brută:** - lei -		
8.	**Rezerva de primă netă:** - lei -		
9.	**Comisioane** încasate pentru cedări în reasigurare: - lei -		
10.	**Recuperări[5]:** - lei -		

Semnătură autorizată
(ştampila asigurătorului)

[1]) Rândul "Număr de contracte în vigoare" - se completează cu informaţii privind numărul de poliţe încheiate atât în timpul exerciţiului financiar în curs, cât şi în cel anterior şi care au valabilitate în ultima zi a lunii de raportare aferentă exerciţiului financiar în curs.

[2]) Rândul "Număr de contracte încheiate" - se completează cu informaţii privind numărul cumulat de poliţe încheiate, a căror dată de intrare în valabilitate se situează în perioada 01 ianuarie a exerciţiului financiar în curs – ultima zi a lunii de raportare.

[3]) Rândul "Prime brute încasate" - se completează cu volumul cumulat al primelor încasate în perioada de raportare.

[4]) Rândul "Prime brute subscrise" - se completează cu volumul cumulat al primelor subscrise pentru poliţele a căror dată de intrare în valabilitate se situează în perioada 01 ianuarie a exerciţiului financiar în curs – ultima zi a lunii de raportare (aferente contractelor prevăzute la pct. 2), din care se scad primele anulate.

[5]) Rândul Recuperări - se completează cu informaţii privind volumul sumelor recuperate potrivit prevederilor art.58 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările şi reasigurările în România, cu modificările şi completările ulterioare.

Anexa nr. 6

La Norme

Antet Asigurător

DESPĂGUBIRI - RCA

Nr. crt.	Denumire indicator	Persoane fizice				Persoane juridice			
		an în curs[7)]		ani anteriori[8)]		an în curs[7)]		ani anteriori[8)]	
		VC	DM	VC	DM	VC	DM	VC	DM
1.	**Număr de dosare avizate[1)]**:								
2.	**Număr dosare daună plătite[2)]**:								
3.	**Despăgubiri brute plătite[3)]**, din care: - lei -								
	- cedări în reasigurare: - lei -								
	Despăgubiri nete plătite: - lei -								
4.	**Număr de dosare nelichidate[4)]**:								
5.	**Rezerva de daună avizată brută[5)]**, din care: - lei -								
	- cedări în reasigurar - lei -								
	Rezerva de daună avizată netă: - lei -								
6.	**Rezerva de daună brută pentru daune neavizate [6)]:** din care: - lei -								
	- cedări în reasigurare - lei -								
	Rezerva de daună netă pentru daune neavize - lei -								

VC – vătămări corporale;

DM – daune materiale.

Semnătură autorizată
(ştampila asigurătorului)

(verso anexa nr.6)

[1]) Rândul "Număr de dosare avizate" - se completează cu informaţii privind numărul de dosare de daună avizate în perioada de raportare*;

[2]) Rândul "Număr dosare daună plătite" - se completează cu informaţii privind numărul de dosare de daună plătite de asigurător în perioada de raportare*, indiferent de data avizării dosarului de daună;

[3]) Rândul "Despăgubiri brute plătite" - se completează cu informaţii privind valoarea cumulată a despăgubirilor plătite în perioada de raportare*, aferente dosarelor de daună de la pct.2;

[4]) Rândul "Număr de dosare nelichidate" - se completează cu informaţii privind numărul de dosare de daună nelichidate până la sfârşitul lunii de raportare (în stoc), indiferent de data avizării dosarului de daună ;

[5]) Rândul "Rezerva de daună avizată brută"- se completează cu informaţii privind valoarea cumulată a rezervei de daună brută aferente dosarelor de daună în stoc la sfârşitul lunii de raportare – menţionate la pct. 4;

[6]) Rândul "Rezerva de daună brută pentru daune neavizate"- reprezintă rezerva de daună brută pentru daune întamplate şi neavizate.

[7]) Coloana "an în curs" - se completează cu informaţii privind dosarele de daună deschise în urma unor evenimente produse în perioada de raportare*;

[8]) Coloana "ani anteriori" - se completează cu informaţii privind dosarele de daună deschise în urma unor evenimente produse în anii anteriori, respectiv până la data 31 decembrie a anului financiar anterior celui în curs;

* Perioada de raportare – perioada începând de la 01 ianuarie a exerciţiului financiar în curs şi până la sfârşitul lunii de referinţă.

Anexa nr. 7
la Norme

Antet Asigurător

SITUAŢIA
privind contribuţia pentru activitatea de RCA datorată şi virată pentru luna .....

Nr. crt.	Specificaţii	TOTAL cumulat de la începutul anului, din care:	Pentru luna de raportare	Nr. şi data documentului de plată *)
0	1	2	3	4
1.	Volum de prime brute încasate			x
2.	Cota procentuală stabilită de CSA			x
3.	Contribuţia datorată			x
4.	Majorări de întarziere datorate			x
5.	Suma virată - total din care:			
	- aferentă contribuţiei - aferentă majorărilor de întârziere			

Semnătura autorizată,
(ştampila asigurătorului)
*) se anexează şi copia documentului de plată din luna respectivă.

Anexa nr. 7a
la Norme

Antet Asigurător

SITUAŢIA RECTIFICATIVĂ

privind activitatea de RCA pentru luna ….....

Nr. crt.	Specificaţii	Suma raportată iniţial sau anterior	Suma corectată *)	Nr. şi data documentului de plată **)
	1	2	3	4
1.	Volum de prime brute încasate			x
2.	Cota procentuală stabilită de CSA			x
3.	Contribuţia datorată			x
4.	Majorări de întarziere datorate			x
5.	Suma virată – total, din care:			
	- aferentă contribuţiei - aferentă majorărilor de întârziere			

Semnătura autorizată,
(ştampila asigurătorului)

*) În rândul 1 coloana 3 se înscriu sumele rectificate, care le înlocuiesc pe cele raportate iniţial sau anterior.

**) se anexează şi copia documentului de plată din luna respectivă.

Anexa nr. 8
la Norme

Antet asigurător

ALTE CHELTUIELI
pentru asigurarea RCA

- lei -

Nr.crt.	DENUMIREA INDICATORULUI	
1.	Comisioane plătite, din care:	
	- pentru activitatea de contractare	
	- primiri în reasigurare	
2.	Cheltuieli de administrare	
3.	Contribuţii asigurarea RCA, din care:	
	- Fondul de protecţie a victimelor străzii	
	- cota procentuală RCA	
	- fondul de garantare	
	- taxa de funcţionare	

NOTĂ
Se transmit datele cumulat pentru întreaga perioada de raportare.

Semnătură autorizată:
(ştampila asigurătorului)

Anexa nr. 9 la Norme

1. **Tabel cu coeficienţii aferenţi claselor de bonus malus**

Clasa bonus malus	**Coeficient aplicat asupra primei de asigurare %**
B14	50
B13	53
B12	56
B11	59
B10	62
B9	65
B8	68
B7	71
B6	74
B5	78
B4	82
B3	86
B2	90
B1	95
B0	**100**
M1	105
M2	110
M3	120
M4	130
M5	145
M6	160
M7	180
M8	200

2. **Modul de aplicare al sistemului bonus malus în funcţie de numărul de daune**

Clauza bonus malus	Clasele de reînnoire în funcţie de daunele observate		
	1 daună	2 daune	3 daune şi mai multe
B14	B10	B7	B4
B13	B9	B6	B3
B12	B8	B5	B2
B11	B7	B4	B1
B10	B6	B3	**B0**
B9	B5	B2	M1

B8	B4	B1	M2
B7	B3	**B0**	M3
B6	B2	M1	M4
B5	B1	M2	M5
B4	**B0**	M3	M6
B3	M1	M4	M7
B2	M2	M5	M8
B1	M3	M6	M8
B0	M4	M7	M8
M1	M5	M8	M8
M2	M6	M8	M8
M3	M7	M8	M8
M4	M8	M8	M8
M5	M8	M8	M8
M6	M8	M8	M8
M7	M8	M8	M8
M8	M8	M8	M8